

Living the Lotus 7

Buddhism in Everyday Life

2026
VOL. 250

RKINA Holds National Leaders Training in Los Angeles, June 5–7, with Dr. Dominick Scarangelo as Guest Lecturer

Living the Lotus
Vol. 250 (Juли 2026)

Главный редактор: Такаси Маэда
Редактор: Сати Микава
Редакционная коллегия РК Интернейшнл

Риссё Косей-Кай Интернейшнл
Фумон Медиа Центр 3-й этаж, 2-7-1 Вада, Сугинами-ку,
Токио 166-8537, Япония
Тел: +81-3-5341-1124
Факс: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Риссё Косэй-кай—это светская Буддистская организация, священное писание которой заключено в «Трёх сутрах цветка Лотоса». Она была учреждена Основателем Никкё Нивано и Сооснователем Мёко Наганума в 1938 году. Данная организация состоит из обычных мужчин и женщин, которые веруют в Будду и стремятся обогатить духовность, применяя его учение в своей повседневной жизни. Как на уровне местной общины, так и на международном уровне, мы под руководством Президента Ничико Нивано, очень активны в продвижении мира и благополучия через альтруистическую деятельность в сотрудничестве с другими организациями.

Заглавие, Живой Лотос - Буддизм в повседневной жизни, призван выразить нашу надежду к стремлению практиковать учения Лотосовой Сутры в повседневной жизни, чтобы обогатить и сделать нашу жизнь более достойной, словно распускание цветов лотоса в мутном пруду. Интернет-издание направлено на то, чтобы сделать Буддизм более практичным в повседневной жизни людей по всему миру.

“Мене ми е драго што ве гледам”

Поч. Ничико Нивано
Претседател, Ришо Косеи-каи

Бивајќи отворен кон секоја поврзаност

“Оваа вечер, / Мојата жена доаѓа назад кон мене - / Фокусирајќи ја Уламбана месечината” (Сумио Мори, Тенјитсу (Сонцето), Асахи Шимбунша, 2001). Оваа хаику го изразува чувството на тоа колку тажно е убавата месечината на првата ноќ на Улумбана Фестивалот, кога човекот и посакува добродојде дома на (духот на) неговата почината жена. Поетот исто изгледа дека и кажува на неговата подобра половина, која почина пред него, “Ти ќе бидеш горда како јас живеам, затоа те молам не се грижи за мене.”

Дури и да ние не сме ограничени еден на друг со таква длабока врска како таа на венчан пар, никој од нас не може да живее во целосна самотија. Вистински со значењето на Јапонскиот збор за “човечко битие,” нинген, ние постоиме “помеѓу луѓе” – што е, ние ги живееме нашите животи помеѓу други луѓе, ткаејќи ја облеката на нашето постоење преку акумулација на средби со луѓето и нештата. Како што Основачот Нивано така соодветно го истакнал тоа, “нашите животи се состојат од средби.”

Сепак, некои од нашите средби можат да бидат болни, оставајќи не нас исполнети со навреденост или омраза кон друга личност. Во посекојдневни случаи, ние можеме да имаме само неколку средби со луѓе со кои не се согласуваме добро, затоа што секој има различни животни искуства и вредности. Во таквите времиња, ние сме склони да си помислиме во себе, “Јас неможам да се дружам со некој како него” и да се оддалечиме себеси од нив, но заради некоја причина, јас често се фатив себеси мислејќи наместо тоа дека “ова може да биде интересна личност кој поседува квалитети кои јас ги немам,” или едноставно прифаќајќи дека другите луѓе имаат нивен сопствен начин на гледање на нештата.

Постои изрека дека “дури допирање на ракави со минувач се должи на врска од прошлите животи,” и исто така постои Будистичко учење, “луѓето со кои зборуваш или седиш имаат поминато низ пет стотици животи заедно со вас.” Кога се знае дека дури случајна средба на улица се верува дека е вкоренета во длабока кармичка поврзаност од минатото, би било срамота да се смета некоја средба како добра или лоша базирана единствено на тоа што ви одговара вам или на вашето расположение тогаш.

Поетот Шунтаро Таникава (1931-2024) еднаш рекол, “Благодарение на моите средби со другите луѓе, јас бев способен да се сретнам со себеси” (Министерство за Образование, Култура, Спорт, Наука и Технологија, Кјоики иинкаи геппо (месечен извештај на Одборот за Едукација), Март 2025,

[хтпс://www.mext.go.jp/content/20250310_mjt_csoto01-000040534_6.pdf.pdf](https://www.mext.go.jp/content/20250310_mjt_csoto01-000040534_6.pdf.pdf)).

Средбите со луѓе можат да откријат аспекти на нашиот сопствен карактер за кој ние не сме свесни, и станувајќи запознаени со погледи на тие кои не се согласуваат со нашите мислења може да служи како оштар камен кој ја оштри нашата сопствена перспектива. Често е речено дека знаејќи еднаков број на луѓе кои се согласуваат со вас и не се согласуваат со вас е витално за рафинирање на вашата личност и подобрување на вашата човечност и во тој смисол јас верувам дека бивајќи отворен кон секоја поврзаност и приемчив кон другите луѓе ги прави нашите животи побогати.

Повторно сретнувајќи ги тие што преминале

Кога тоа е кажано, сигурно е тешко со драго срце да се прифатат несогласувачки ситуации или луѓе кои не ги сакаме. За наша среќа, сепак, благодарение на Будата, ние можеме да се соочиме со таквите луѓе и ситуации донекаде со задоволство. Во Ришо Косеи-каи, кога ние се соочуваме со луѓе или ситуации кои ни се чинат непријатни, ние ја користиме можноста да размислуваме на тоа што Будата би можел да не учи нас преку искуството и смирено да земеме во обзир зошто ние доживуваме нешто како непријатно прашувајќи се себеси што е навистина важно сега. Оваа навикната практика на усогласување на нашето размислување со Будиното води кон отворен и приемчив ум.

Кога ние размислуваме многу длабоко, ние особено гледаме дека нашите средби со другите се издигнуваат од мистериозни конвергенции од мноштво на причини и состојби кои се во тек. Во стандардниот речник, Јапонскиот збор ен “поврзаност” или “кармичка поврзаност” е дефинирана како “мистериозна сила, надминувајќи ги човечките средства, која ги поврзува луѓето заедно” така да ние можеме само да заклучиме дека кој и да го имаме сретнато, ние требаше да ги сретнеме нив. Со ова на ум, јас се надевам дека сите ние можеме искрено да кажеме, “Драго ми е што те гледам” – не само на нашите жени, родители, деца, браќа и сестри, туку на секој кој го сретнуваме, затоа што јас верувам дека комуницирајќи еден со друг пријателски, со насмевнати лица, е начин на живот кој се согласува со принципот на меѓузависна поврзаност, кој не подучува нас дека сите нешта се меѓуповрзани.

Уламбана Фестивалот скоро ќе биде пред нас, и ние повторно ќе се сретнеме со духовите на нашите претци и членови на фамилијата кои починале. Размислувајќи за старите денови, ние сигурно ќе ги продлабочиме нашите чувства на носталгија и благодарност додека им велите, “Драго ми е што ве гледам.” Во истото време, додека ние ја контемплираме нашата благодарност за животот кој секој од нас сега го живее, пасусите од Кјотен рецитацијата – како Земање засолниште во Трите Богатства и Универзален трансфер на заслуги - ќе резонираат со нас подлабоко од било кога, обновувајќи ја нашата решеност да живееме на начин кој ја почитува меморијата на починатите.

(Од Косеи, Јули 2026)

Практикувајќи ја Дармата Тука и Сега

Сокузе Доџо

Заблудата и разбудувањето се неодвоиви

Продолжувајќи од претходниот месец, ние сме одушевени да го споделиме следното издание на Практикувајќи ја Дармата Тука и Сега од Др. Доминик Скаранцело, Интернационалниот Советник на Ришо Косеи-каи. Сокузе Доџо е инспирирано од поглавје 21 на Лотос Сутрата и го пренесува принципот на 'Медитација на Местото на Патот' – увидот дека секое место може да биде место на практикување. Ова учење топло нè потсетува дека ние можеме да ја живееме Дармата во нашите секојдневни животи – било дома, на работа, или на школо.

Др. Доминик Скаранцело

Прошлиот пат ние земавме во обзир како прифаќајќи ги тешкотиите во животот како можности за личен растеж и разбудување можат многу да го трансформираат нашето искуство на животот и да ни дозволат нас, дури и внатре во самите тие тешкотии, да откриеме слобода од страдање. Овој пат, ние ќе обработиме блиску поврзана тема: нашите односи кон нашите сопствени заблуди.

Како што Шакјамуни Буда ни покажал, надминување на страдањата доаѓа преку разбудување. Ние можеме да мислиме, тогаш, дека нашиот прв приоритет треба да биде целосно да ги елиминираме сите наши заблуди и да се разбудиме колку што е можно побргу. Но исто како нашите односи со тешкотиите кои ние ги сретнуваме во животот, тука исто така, категорично негирање на нашите заблуди може да не биде најпаметен пристап.

Вие можеби сте дошле до овој парадоксален ред во завршната сутра, "Сутрата на Методот за Контемплирање на Бодисатвата Универзален Мудрец": "Бодисатва практикувањето е нити пресекување на врските со заблудите ни тонење во морето на заблуди" (Тројната Лотос Сутра 404). Зошто Будата би ни кажал нити да ги отсечеме нашите заблуди нити да ни дозволи да се валкаме во нив?

Пред да се качи на неговата духовна потрага, Шакјамуни Буда живеел живот на изобилство како крунисан принц на неговата земја, слободно препуштајќи се на неговите различни желби. Но осознавајќи ја празнотијата на таквиот живот, тој направил одлука да ја напушти палатата и да го бара одговорот на човечките страдања. Во планините и шумите, тој се посветил себеси во сурови аскетски практикувања за да ги избрише тие заблудени желби. Речено е дека тој јадел толку малку како едно зрно ориз на ден. Сепак дури после шест години, ова само-умртвување неуспешно да ги елиминира неговите заблуди, и еден ден тој едноставно ги

напуштил тие практикувања. зошто? Затоа што тој осознал дека таквите екстремни само-одрекувања се едноставно приврзеноста во обратна насока – ние остануваме владени од заблудени желби. Негирањето не е трансценденција.

Ние можеме да го разбереме ова преку нашите сопствени искуства на обидување да се откажеме од некоја навика. На пример, јас се обидов да се откажам од одредени грицки, како Доритос, но често јас завршив со купување на големо пакување на ќесичка во супермаркет и јадење на целата ќесичка самиот. Негирање на нашите апетити може всушност да ги појача нив. И дури ако ние бевме способни да клапнеме со прстите и да направиме нашите заблуди и желби веднаш да исчезнат, ние би ја изгубиле можноста да откриеме што лежи позади нив. Затоа што тие се симптоми на подлабоки, основни проблеми, ние треба да слушаме што тие можат да нè подучат нас за себеси, попрво отколку едноставно да ги негираме нив.

Тука повторно, Поч. Кошо има одредени мудри зборови за нас. "Ние сме нити добри ни лоши луѓе. Ние сме многу сопства: ние можеме да бидеме љубезни или ладни, сочувствителни или навредливи согласно на тоа

како нашите околности се менуваат. Нема потреба да се плашаме од нашите несоодветности или недостатоци. Па тие многу неадекватности се моторот кој не движи нас кон среќата' ('Ришо Косеи-каи Фундаменталната Визија 2018-2037' 18).

Исто како тешкотиите во нашите животи, нашите заблуди исто така обезбедуваат можности за растеж и само-подобрување ако ние реагираме на нив соодветно. Тоа е причината зошто ние не треба едноставно да ги негираме нив – да направиме така би било да ги отфрлиме можностите за разбудување.

Во Будизмот често е речено дека 'заблудите и разбудувањето се неодоивни.' Каков став, тогаш, треба ние да завземеме кон нашите заблуди?

Повторно, Поч. Кошо подучува: 'Нека ние не ги тргаме нашите очи настрана од нашите несовршени сопства туку наместо тоа да гледаме директно во нашите заблуди и желби. Во оквир на самите наши неадекватности лежат семињата на среќа, и преку поврзување со другите, приказната на секој член создава начин на живот преку соочување со себеси и поврзување со другите почнуваме да се движиме напред' ('Ришо Косеи-каи Фундаменталната Визија 2018-2037' 18).

Ако ние гледаме длабоко во нашите заблуди и желби, тие имаат многу да ни кажат. Преку отворено споделување на нашите искуства со другите, и преку

слушање на нивните искуства исто така, ние можеме да си помогнеме еден на друг во откривање дека таму се всушност бодисатва тежнеења во оквир на нашите заблуди - желбата за себеси и другите да бидеме среќни. И тоа е откритието на буда природата во нас.

Неодамна, на Цветниот Фестивал на Интернационалното Будистичко Собрание (достапна група на Ришо Косеи-каи за не-Јапански жители на Јапонија), Г-дин. Го Токука, член од Токио, го изразил ова учење во прекрасни поетски зборови за време на зборување за духовен пат; јас би сакал да завршам преку споделување на дел од неговиот разговор.

Преку Будините учења,
Јас почнувам да учам
дека јас немам потреба да се борам со моите
приврзаности.
Наместо тоа,
Јас можам нежно да ги гледам,
да ги прифатам нив,
И малку по малку, да научам да ги оставам да си одат.
Најважното нешто кое јас го имам стекнато е ова -
Да бидам искрен, јас не сум сеуште целосно сигурен,
И јас сум сеуште на патот.
Но малку по малку, јас почнувам да чувствувам дека
Будата не е некаде далеку,
но дека буда природата може веќе да постои во мене.

Извештај од теренот од Сангха

Поч. Такаши Јошизава
Директор, Ришо Косеи – каи на Северна Америка

Еден ден, јас примив телефонски повик од Г-ѓа Х, член кој работи како менаџер на агенција за домашна грижа. Таа ми кажа дека таа била збунета после примање на ненадејна судска покана информирајќи ја неа дека Г-дин. Б, негувател кој работел под неа, поднел тужба против компанијата.

Според тужбата, Г-дин. Б ја поднел тужбата затоа што тој “бил третиран неправедно на работното место,” “бил изложен на вербална злоупотреба и дискриминација од клиентите, сепак ситуацијата не била соодветно адресирана,” и “не му било дадено доволно работа, причинувајќи му нему финансиски тешкотии.”

Кога јас прашав за околностите кои воделе до тужбата, Г-ѓа Х објаснила дека имало многу малку клиенти чии потреби одговарале на квалификациите на Г-дин. Б и достапноста во тоа време, и како последица, компанијата немала избор туку да ги редуцира неговите задачи, за кои таа осеќала искрено жалење. Г-ѓа Х исто рекла дека затоа што таа се припремала за долго-траен пат назад до нејзината татковина во тоа време, таа била неспособна целосно да се осврне на проблемот пред да го предаде тоа на колега, кое ја оставило со чувство на каење. Таа додала дека тужбата била пополнета кратко откако таа се вратила на работа.

Кога јас ја прашав за моменталниот статус на случајот, таа ми кажа: “Ние одговоривме преку судот со поддржана евиденција и копии на договорот за работа, но другата страна не била задоволна со нашето објаснување и изгледала решена да го следи правецот до самиот крај.”

Кога јас зборував со Г-ѓа Х за време на Дарма кругот и преку телефон, јас и препорачав да таа се обиде внимателно и објективно да ги набљудува нејзините сопствени чувства, како да гледа низ очите на друго сопство. Покасно, како одговор, таа искрено сподели со мене дека кога таа прво дознала за тужбата, таа се прашала себеси 'Зошто мене?' и се чувствувала изневерена од Г-дин. Б. Таа исто споделила како различни други емоции, како фрустрацијата кон нејзините колеги и каење во врска со нејзината сопствена наивност, надошле една по друга.

Неколку дена покасно, Г-ѓа. Х ме контактираше повторно и рече, “Јас станав способна да видам многу приврзаности и емоции за кои јас претходно не бев свесна. И попрво отколку бивање фатена во надворешните зборови и дела, јас се најдов себеси размислувајќи за страдањата и чувствата кои тој морал да ги има искусено пред да ја пополни тужбата, и јас осознав дека јас се обидував да сочувствувам со него. Јас се обидов да не ги негирам мислите и емоциите кои се издигнаа во мене туку наместо тоа да ги прифатам нив. Тогаш јас ги разгледав нив во светло на учењата и работев да го донесам мојот ум во рамнотежа.” Јас и препорачав дека за време на нејзината утринска сутра рецитација таа да го поврзе нејзиното срце не само со нејзините сопствени претци туку исто така со претците на Г-дин. Б и да го бара значењето на оваа кармичка поврзаност.

Неколку недели покасно, за време на Дарма кругот, Г-ѓа. Х ги споделила нејзините резултати од размислување и осознавање: “Г-дин. Б имал веќе акумулирано незадоволство кон компанијата пред јас да станам негов супервизор. Јас повторував да се прашувам себеси, ‘Зошто ова се случи за време на мојот мандат?’ Сепак, јас постепено дојдов до прифаќање на тоа, мислејќи ‘можеби Будата ми дава духовен тренинг кој ми е потребен во оваа точка на мојот живот,’ и мојот ум пополека стана посмирен. Кога јас гледав дури подлабоко во моето срце, јас осознав дека јас имав желба да практикувам духовна дисциплина, Како

што Поч. Јошизава често не подучува нас, Будата ни дава тоа што ние вистински го сакаме. Вистинскиот предизвик е дали ние можеме благодарно да го прифатиме тоа кога таа длабока желба се манифестира себеси во форма на вистински околности.” Додека таа ги споделувала овие зборови, јас можев само да климнам со главата како согласност.

Од самиот прв ден кога Г-ѓа Х ме консултираше, мојата единствена молитва беше за најдобар можен исход за Г-ѓа Х и Г-дин. Б. После скоро шест месеци на размени и легални постапки, денот на судење конечно пристигна.

Покасно, Г-ѓа Х ме повика да ме извести за тоа што се случило. Таа исто така го сподели нејзиното искуство за време на Дарма кругот: “На утрото на судењето, додека јас ја правев сутра рецитацијата, јас разбрав што значи кога луѓето велат, “Се се случува преку Будиното сочувство.” Во тој момент, осетив дека нешто во мене тихо дојде на место. Судењето заврши на целосно неочекуван начин. Тужителот според извештаите со брзање дојде во судница малку покасно и му рече на судијата дека тој мора да се качи на лет веднаш заради итност во неговата фамилија. Судијата објасни дека ако тој го напушти судењето, тој нема да биде способен да ја поднесе истата тужба повторно. Г-дин. Б ги прифати условите, и случајот беше отфрлен веднаш. Јас чувствував дека таму имаше големо значење во фактот дека тоа заврши без некој да биде длабоко повреден, и тоа не беше само прашање на победа или пораз. Преку ова лично искуство, јас бев способен длабоко да ја запишам во моето срце вистината дека кога ние чекориме во согласност со учењата, Будата ќе ни го покаже нас најдобриот пат.

Година помина оттогаш. Јас сум вистински среќен и трогнат дека Г-ѓа. Х, без да ги негира емоциите и приврзаностите кои земале корени во нејзиното срце, била способна да ги препознае нејзините вистински желби, преку гледање длабоко во нив и земање на искушението на тужбата во можност за духовен растеж. Заедно со секој во Сангата, јас би сакал длабоко да се осврнам на значењето на плаќање на нашиот долг на благодарност кон боговите и будите и кон сите наши претци – лекција која ние ја имаме научено од искуството на Г-ѓа. Х.

Поглавје 2

За да се поврзете со другите

Култивирајте цврстина родена од сочувствително срце

Поч. Никјо Новано
Основачот, Ришо Косеи-каи

Општество кое ја има изгубено својата строгост

Во неодамнешните години, имаше серија на криминали кои се чини дека пркосат на здравиот разум. Случаите како киднапирање и убиство на млади девојки или подметнување на пожар во фабриката каде што тој работи затоа што него му се смачило од работата се така ненормални да ние можеме само да климаме со нашите глави.

Но кога телевизиските репортери ги интервјуираат комшиите на сторителите, одговорот е вообичаено нешто како, 'Тој беше секогаш тивок но пријателска личност,' или 'Тој беше одговорен и работеше напорно.' Како ние можеме да најдеме смисла во ова?

Според психолозите, затоа што таквите луѓе беа маскирани и воспитани во премногу заштитничка околина, тие не успеаја да развијат темперамент способен за справување со оштрата реалност на општеството. Немајќи ја мотивацијата да го стекнат тоа што тие го сакаат преку правилни начини, тие завршуваат правејќи

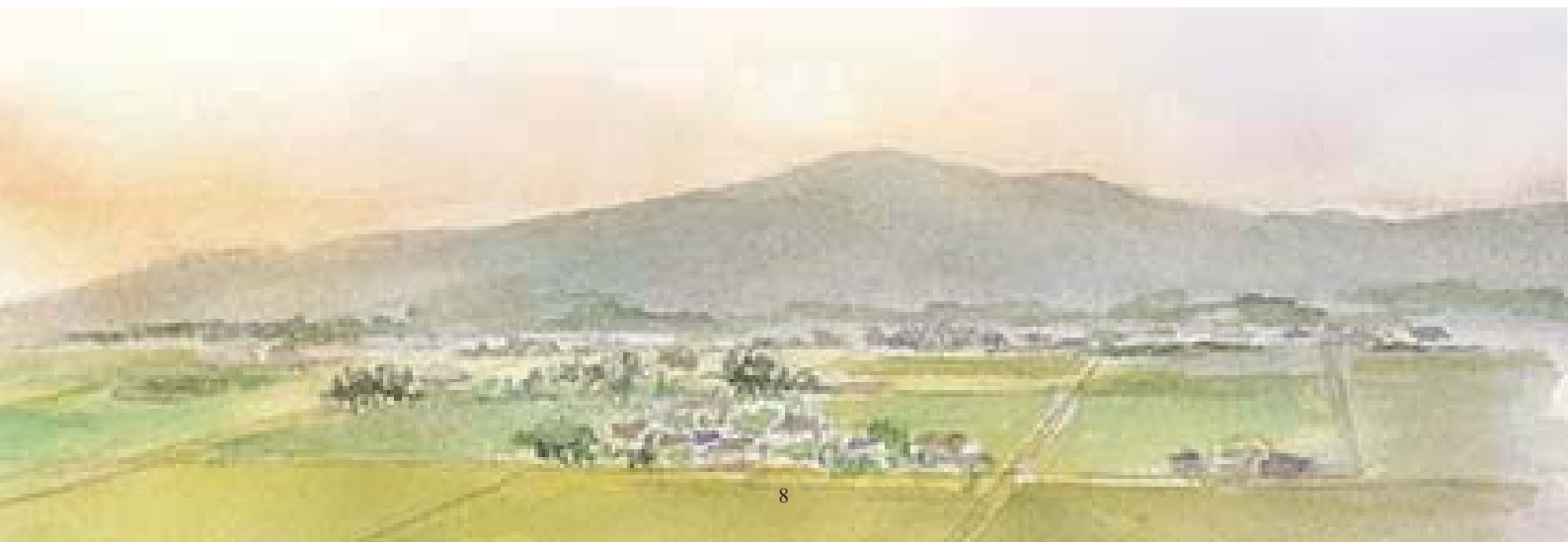

кратенки кои обичните луѓе никогаш не би ги земале во обзир.

И дури и да тие не отидат така далеку како што е извршување на ненормални криминали, овие денови ние често слушаме за момчиња и девојчиња кои се апатични, емоционално кршливи, и подложни на земање на нивните сопствени животи заради се чини тривијални работи. Но тоа не е ограничено само на адолесцентите. Дури и помеѓу млади и средовечни луѓе, постои растечки број на луѓе на кои им недостига квалитети како истрајност и детерминација и кои лесно се обесхрабруваат. Ова, исто така, е речено дека е резултат на бивање воспитан во премногу попустлив начин.

Кога ние размислуваме на сето ова, ние сме присилени да осознаеме дека воспитување деца бара не само нежност туку и цврстина. Патем, дури помеѓу птиците и животните, новороденчињата се негувани и чувани со наклонетост се додека тие не пораснат и се приближи времето да го напуштат гнездото. Тогаш, нивните родители постепено ги оттурнуваат, охрабрувајќи ги нив да научат како да се заштитат себеси од опасностите на природата и предаторите.

Истото е дури вистина и за растенијата, како цветачките дрвја и овошните дрвја. Ако тие се разгалат премногу и ако им се даде прекумерно ѓубриво или вода, тие нема да создадат нити убави цвеќиња ни добри овошја. Неопходно е да се режат нивните гранки и листови соодветно за да се извлече доволно виталност да се надмине неволја. Човечките битија, исто така, се живи суштества, така да тоа е исто и со нас.

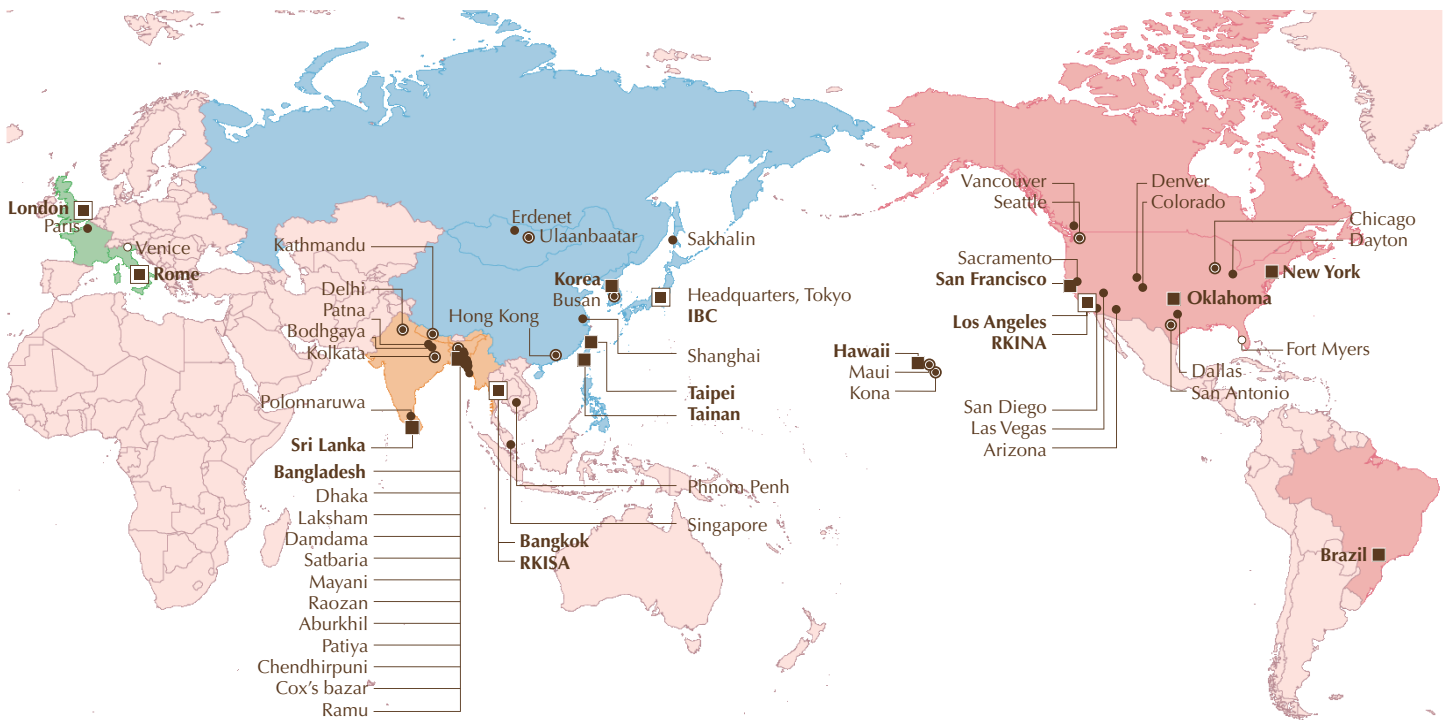

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about local Dharma centers

facebook

X

✉ Ние ги сметаме за добродојдени коментарите на нашиот билтен Живеејќи го Лотосот : living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp